

affattet nærværende Lovudkast, hvis enkelte Paragraver man endnu skal ledsage med følgende Bemærkninger:

Til § 1.

Da der alt er forelagt den nu forsamlede Rigsdag Udcast til en Lov, hvorefter de i Lov om Nærings- og Hjælpestat i Staden Kjøbenhavn af 21de December 1858 for Aaret 1859 fastsatte Bestemmelser fremdeles skulle være gjældende for Aaret 1860, og det derhos er af Bigtighed for Kjøbenhavns Commune snarest muligt at erholde Bestemmelse for, hvorledes den for indværende Aar kan tilveiebringe de til Bestridelse af dens Udgifter fornødne Betløb, hvorom her er Spørgsmaal, er det anseet rettest, at den her foreslaaede Dpfkrævning af en Bystat istedetfor Nærings- og Hjælpestaten først tager sin Begyndelse fra den 1ste Januar 1861.

Til § 2.

Saa længe ikke de kjøbenhavnske Skatteforhold i det Hele undergaae en Omordning, vil der, naar den nuværende Næringsstat bortfalder, ikke let kunne være Tale om paa anden Maade at tilveiebringe Communens manglende Indtægter end ved en Skat paa Indkomst og Evne. At der imidlertid, som af Magistraten udviklet (jvfr. de ovennævnte „Forhandlinger i Kjøbenhavns Communalbestyrelse angaaende Nærings- og Hjælpestaten“ Side 13), af flere Grunde ikke vil kunne blive Spørgsmaal om at indføre en reen Indkomstskat, d. e. en Procentandeel af den enkelte Skatteydets Indkomst uden Hensyn til Vedkommendes hele øvrige Stilling (Leilighed, Wilkaar), tør ligeledes ansees for givet. Grundlaget for den her foreslaaede Bystat maa følgelig blive det samme som for den nuværende Hjælpestat, nemlig Formue og Leilighed (Indkomst og Evne); ikkun Omfanget forandres, idet nu ogsaa de Næringsdrivendes Indkomst af Næringsen bliver draget ind under Skatten.

Til § 3.

Naar der foreslaaes, at de her nævnte Actieselskaber, Foreninger og andre juridiske Personer skulle udrede Bystat, er dette ikke at betragte som et Paalæg, der først nu skulde ind-

føres. Det er nemlig alt oftere antaget, at ogsaa Actieselskaber og andre juridiske Personer kunne sættes i Formue- og Leilighedsstat, dog med den Begrænsning, at ikkun den Deel af Selskabets Indkomster, som ikke tilflyde Actionairerne, men henlægges som Selskabsformue, Reserverfond, eller deslige, beskattes. Det maa imidlertid indrømmes, at der kan være Anledning til at tilstaae enkelte af de herhenhørende Actieselskaber og Foreninger Frihed for Skatten paa Grund af deres Formaal, navnlig naar dette gaar ud paa at gjøre vel med de indvundne Midler, og ligesom det jevnligt er Tilfældet, at Bygninger, der benyttes i velgjørende Diemed, fritages for de efter Arealstattsens Maalestok paalignede Skatter, saaledes formenes det at kunne overlades Communalbestyrelsen under lignende Omstændigheder at indrømme Fritagelse for Bystat, hvor Forholdene maatte anbefale det. Hvorvidt der isvrigt ifølge særlige Bestemmelser, t. Ex. for Nationalbankens Vedkommende § 43 i Octroien for samme, kan tilkomme enkelte Institutioner Fritagelse for den her omhandlede Bestatning, maa i Mangel af anden Afgjørelse være at paakjende af Domstolene, men herom er det ikke fundet fornødent at optage Noget i Loven.

Til § 4.

Som alt foran er bemærket, gif den ovennævnte Bestatningscomitees Indstilling ud paa, at den af samme foreslaaede Bystat vilde være at tilsvare ogsaa af dem, der boe udenfor Stadens Grund, naar de her i Staden have et Embede, en Bestilling eller en borgerlig Næringsvei, dog at i dette Tilfælde Skatten kun skulde paalignes dem i Forhold til de Indtægter, som de have af denne Næring, Bestilling eller Embede. Comiteen antog nemlig, at Communen burde sættes i Stand til under den omhandlede Skatteligning at inddrage enhver Person, som efter sin Stilling og efter Beskaffenheden af den Virksomhed, han udøver, aabenbart hører hjemme i Byen, om han endog maatte have taget Bopæl udenfor Stadens Grund i dens Nærhed og — hvilket Localiteterne saa let tilstede, og som hyppigen skeer — derfra røgter det borgerlige Hver eller de Embedsfunctioner, som han har